

Kutatási jelentés a Szalajka-forrásbarlangban 2004. évben végzett tevékenységről

Hosszabb külföldi tartózkodásom miatt a munkát csak az év második felében kezdtük meg. Két alkalommal összesen négy napot tudtunk kutatásra fordítani a barlangban. A merülésekben 5 fő barlangi bűvár, és 2 fő segítő vett részt.

A merülések adatait – a merülési napló alapján – az alábbi összefoglaló táblázat tartalmazza:

Dátum	Merülő bűvár	Merült idő (perc)	Tevékenység
08.20.	Surányi G.	27	állagfelmérés
08.20.	Szikszai T.	32	tájékozódó merülés
08.20.	Ajanidisz P.	23	tájékozódó merülés
08.20.	Csőre E.	28	tájékozódó merülés
08.21.	Surányi G.	41	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.21.	Szikszai T.	38	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.21.	Domján A.	22	tájékozódó merülés
08.21.	Csőre E.	30	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.21.	Ajanidisz P.	34	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.21.	Surányi G.	35	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.21.	Domján A.	31	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
08.22.	Domján A.	20	nittfúrás
08.22.	Surányi G.	12	kötélcsapdák megszüntetése
10.03.	Surányi G.	22	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
10.03.	Szikszai T.	31	bontás az alsó járat 2. szűkülete után
10.03.	Domján A.	44	videofelvétel készítés
10.03.	Surányi G.	18	előre úszás

Az első merülések célja az alsó ág megismerése volt. A tapasztalat az volt, hogy az első szűkület (-15 m) még a legtestesebb bűvár számára sem jelent akadályt, ezért ennek tágitásával nem foglalkoztunk, a második szűkület (-17m) pedig valójában csak egy átbújás, ezért a munkát a második szűkület után kezdtük. Itt a járatszelvény már nagy (2-3 m²), de nagyon sok az akadályozó kőbütyök és belógó könyelv. A bontás ezeknek az akadályoknak a leütögetését jelentette. A keletkezett törmelék mennyisége nem volt nagy, azt az egyik oldalsó zsákba helyeztük el. Így a veszélyes vakjáratot is sikerült feltölteni.

Új rész beúszására csak az utolsó alkalommal került sor, ezért fix kötélt behelyezésére nem került sor, így a térképezést sem tudtuk elkezdeni. A beúszás a nargile tömlő végétől kb. 8m hosszan történt. A mélység 19m. Megállapítható volt, hogy a járat elágazik, egy szintben haladó és egy függőlegesen felmenő ágra válik. Felfelé a buborékok miatt nem lehetett látni, a szintes ágba pedig csak bepillantani lehetett, mert a látási viszonyok gyors romlása miatt vissza kellett fordulni. Ezen a részen még több a feltapadt üledék, ami – az eddigi tapasztalatok szerint – néhány merülés után lemosódik, így két-három merülés után a láthatóság jelentősen javulni fog. Jelenleg a második szűkület utáni nittől az elágazásig vezetőörső kötélt van behúzva.

Budapest, 2005.02.12.

Surányi Gergely
kutatásvezető

1. szűkület

2. szűkület

Könyelvek a 2. szűkület után

A vakjárat félig feltöltve